

københavnske Befolkning, fordi der var rigeligt af nye og forholdsvis gode Lejligheder her i Byen. Som Følge deraf udvandrede her i København en stor Del Mennesker fra den indre By til den allernyeste Del af København, og i en Aarrække efter 1908 stod en stor Del af de gamle faldefærdige Rømer her i den indre By ledige. Men det er nu forlængst forbi.

Alle de Mennesker, der var flyttet ud til de nye Kvarterer, er blevet drevet tilbage til den indre By, og i Spidsen for dem drev man først og fremmest Enker og enlige Kvinder og alle dem, som har den allerringeste Løn. Det var dem, som først blev drevet tilbage, og det er dem, som atter har maattet tage de gamle usle Lejligheder i Besiddelse. Det er ikke saa uhyre længe siden, at jeg havde Lejlighed til at tale med en saadan Enke, som bor i den indre By og forsørger en 4—5 Børn, og de to eller tre af Pigebørnene er snart oppe ved Konfirmationsalderen. Hun beklagede sig meget; grædefærdig talte hun om, at det var forfærdeligt drøjt at bo dér, nu var Pigebørnene saa store, at de begyndte at forstaa mange Ting, og saa skulde hun tvinges til at bo Dør om Dør med prostituerede Kvinder. Der er mange i København, som bor paa denne Maade. Folk, baade paa Landet og i Byen, som bor i store, flotte, gode Lejligheder, gør sig i Virkeligheden ingen Forestilling om, hvad fattige Mennesker, som lever i den Slags gamle, elendige Rønner, maa døje daglig paa

næsten alle Omraader, ikke alene fysisk, men ogsaa sjæleligt.“

Moltesen (V.):

„Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister ogsaa at tage Hensyn til Kvinderne, naar denne Kommission skal nedsættes.“

Indenrigsminister Rode:

„Det forekommer mig, at det, der skal tages Hensyn til, udelukkende er at vælge Repræsentanter, som er inde i dette Spørgsmaal. I øvrigt har allerede Dansk Kvindesamfund henvendt sig til mig.“

Tjenestemandens Hustru.

Ivar Berendsen (R.):

„Ved Jernbaneforeningens Jubilæumsfest talte den højtærede Trafikminister med stor og berettiget Sympati om en lille Artikel, som havde staaet i et Fagblad og var skrevet af en Tjenestemand's Hustru, der nøjagtigt og usentimentalt skildrede sit Hjem's Gang mod Ruin i disse Aar. Den højtærede Minister udtalte sin Sympati og tilføjede: Maaske findes denne lille Frue her i Selskabet og kan, da jeg ikke kan bringe hende andet — jeg kan ikke bringe hende Penge i Aften — i alt Fald faa den Trøst at høre, at der er Sympati med hende blandt de ledende. Ak nej, svarede nogle Dage efter det Tjenestemand'sblad, som havde haft Artiklen, den Tjenestemand's-hustru fandtes ikke i Forsamlingen, thi selv om hun havde haft en Mand, der kunde afse Billetten, var hendes Klæder ikke i Orden

til at kunne deltage i Festen, og hendes opslidte Sind, som Dag ud og Dag ind arbejder med at holde det Hjem i Orden og oven Vand, som truer med at synke, og at holde den Kultur oppe, som dette Hjem betød, er ikke skikket til Fest, selv om Fest i Kammeraternes Kreds er et lille Lysstrejfe over den haarde Tilværelse. Nej, Kampen mod Ruin, mod den skjulte Nød, Kampen for Børnenes Opdragelse, samtidig med at Manden slider sin Ungdom eller Manddom op i ansvarsfuld Gerning, er et Slid paa et Befolkningslag, som ikke er berettiget, fra Statsmagtens Side. Dersom en af disse Mænd med stort Ansvar og for ringe Ernæring forser sig og for en latterlig ringe Sum indvinder et mangelcifret Tals Fortjeneste for andre, og hvis saa Hustruen giver ikke i første Række ham, men Staten Skylden — og vær forsikret om, at det er hun fristet til, den Stat, som udsætter ham for overmenneskelige Friselses —, vil jeg ikke sige, at det er berettiget, men jeg siger, at det er forstaaeligt.“

Skrifter om Dansk-Vestindien.

Sandheden om Dansk Vestindien 35 Øre. Fortid og Nutid i Dansk Vestindien 35 Øre. Udtalelser af Politikere om den vestind. Sag 10 Øre. Alle udg. af Dansk-vestind. Samf.

Tang: Bør Danmark afhænde sine vestind. Kolonier? 35 Øre. Lehmann: For eller imod 60 Øre.

„Hysteriske“ Betragtninger.

Er der noget, ethvert Dregebarn i Danmark kan udenad paa sine Fingre, saa er det det, at Kvinder er hysteriske, og er der noget en debuterende Journalist kan vente sig en Succes paa, saa er det det at vrænge »Hysteri!« efter Kvinder, som tager offentlig til Orde mod noget, som har hans Presses Bifald. Kvinder og Hysteri, det passer i den offentlige Mandfolkebevidsthed som Haand til Hanske.

Intet Under. Lægevidenskaben har Ilaefra Hippokrates' Dage, altsaa ca. 400 Aar f. Chr., og op til det 17. Aarhundrede betragtet Hysterien eller

Modersygen som en specifik Kvinde-sygdom, knyttet til de kvindelige Organer, og først langt ind i det 19de Aarhundrede har Videnskabsmændene villet anerkende den som en Sygdom i Nervesystemet, der lige saa vel kan ramme Mænd som Kvinder. Alligevel kan man lige op til vor Tid spore en fortsat maaske ubevidst Utilbøjelighed til at give den mandlige Hysteri den Plads i Lægevidenskaben, som den har Krav paa. »For hver tyve kvindelige Hysterikere findes der kun én mandlig,« hed det i Begyndelsen. Men Tiden har revideret denne Antagelse som saa mange andre, og mere og mere til Gunst for Ligestillingen mellem Kønnene. De sidste videnskabelige Resultater paa Hysteriens Omraade

reducerer Forholdet mellem kvindelige og mandlige Hysterikere til gennemsnitlig 5 Kvinder for hver Mand, og umuligt er det ikke, at denne Reduktion vil fortsættes, saaledes at den fulde Ligestilling mellem Mænd og Kvinder paa Hysteriens Omraade vil blive Slutningsresultatet.

Men naar Forholdet stiller sig saaledes med den virkelige, pathologiske Hysteri, er man berettiget til at drage lignende Slutninger med Hensyn til Hysterien i overført Betydning: den usunde, overspændte Sindstilstand, som i daglig Tale gaar under Navn af Hysteri. Der er al Grund til at tro, at en indgaaende Undersøgelse af disse Sindstilstande baade hos Mænd og Kvinder ikke